

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/98/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515207410
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2515207410.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Dominika Horváthová, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, s miestom podnikania Nitrianska Blatnica 502, IČO: 35 037 113, zastúpeného advokátom: JUDr. Dalibor Kuciaň, so sídlom Piešťany, Žilinská cesta 130, proti žalovanému: C. B. D., nar. X.X.XXXX, adresa A., E. XXXX/X, o zaplatenie 1.100,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č.kk. 8C/48/2015- 250 zo dňa 16.6.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.100 Eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 64,60%.

2. Predtým rozsudkom č.k. 8C/48/2015-98 zo dňa 27.6.2018 vo výroku I., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.8.2018, súd konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 236,50 Eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.336,50 Eur od 19.11.2015 do zaplatenia, z dôvodu čiastočného späťvzatia žaloby, zastavil.

3. Pri ostatnom rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo zisteného skutkového stavu, keď ustálil, že faktúrou č. 5/15 zo dňa 11.09.2015, splatnou dňa 18.09.2015, žalobca fakturoval žalovanému práce vykonané na rodinnom dome: demontáž betónového chodníku, manipulácia a triedenie betónu, výkopové a zemné práce, osadenie obrubníkov, manipulácia s makadamom pod zámočkovú dlažbu, vyrovnanie terénu pod zatrávňovacie tvárnice, osadenie dorazu brány, osadenie poklopu na vodovodný ventil, montáž zámočkej dlažby, zhutňovanie a zažehlenie vibračnou doskou, zapieskovanie dlažby, montáž a špárovanie keramického obkladu na sokel. Cena za dielo: práce 135 hod. x 6,- eur + 15 % = 931,50 eur. Materiál: vývoz odpadu, dovoz makadamu, podsyp piesku, piesok, betón + dovoz, požič. vibračná doska + búracie kladivo = 405 eur. Celková fakturovaná suma 1.336,50 eur. Faktúra bola žalovanému žalobcom odoslaná 14.9.2015, pričom zásielka bola vrátená ako neprevzatá v odbernej lehote, rovnako ako predžalobná výzva, ktorá bola právnym zástupcom žalobcu žalovanému odoslaná dňa 27.10.2015. Predžalobnou výzvou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 1.336,50 eur do 15 dní od doručenia výzvy.

4. Právne prvoinštančný súd vec posúdil na základe aplikácie ust. § 52 ods. 1 až 4, § 488, § 489, § 494, § 631, § 632, § 634 ods. 2, § 636 ods. 1, § 644, § 645 ods. 1, § 646 ods. 1, § 647, § 648 ods. 1 a 2 a § 649 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. – ďalej aj len OZ).

5. Vychádzajúc zo skutkových zistení a cit. ustanovení právnych predpisov súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu, v znení po čiastočnom späťvzťatí žaloby, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, je v celom rozsahu dôvodná a preto súd žalobe vyhovel.

6. Prvoinštančný súd na daný prípad aplikoval ustanovenia § 644 a nasledujúce Občianskeho zákonníka o zhotovení veci na zákazku, nakoľko v danom prípade vznikol na základe dohody sporových strán odplatný záväzkový vzťah, spočívajúci v zhotovení veci podľa požiadaviek objednávateľa. Právna úprava zmluvy o zhotovení veci na zákazku nadväzuje na ustanovenie § 631 a ustanovenia všeobecnej časti záväzkových práv (§ 488 a nasl.), ktoré treba aplikovať, ak ustanovenia § 644 a nasl. nemajú osobitnú úpravu. Je tak podtypom zmluvy o dielo. Formu na uzavretie tejto zmluvy zákon nepredpisuje. Zhotoviteľovi ukladá iba povinnosť vydať objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky (ak nedôjde k zhotoveniu veci na počkanie). Lehota nepatrí medzi podstatné náležitosti zmluvy o zhotovení veci na zákazku, ide lebo pravidelnú náležitosť, takže zmluva môže vzniknúť bez toho, aby sa účastníci dohodli na lehote plnenia. (R12/1989). Žalobca ako zhotoviteľ nevydal žalovanému ako objednávateľovi písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Objednávateľ má právo domáhať sa jeho vydania. Nesplnenie tejto povinnosti však nič nemení na povinnosti zmluvných strán plniť podľa uzavretej zmluvy. Je nesporné, že zmluva medzi stranami vznikla, pretože strany ako účastníci zmluvy sa dohodli na jej podstatných náležitostiach, čo jednoznačne vyplýva z nesporných skutkových tvrdení strán. Cena diela bola podľa vyjadrení strán dohodnutá v sume 1.500 eur s tým, že samotný žalovaný uviedol, že nebola stanovená pevnou sumou, ale ako odchýlku uviedol sumu 300 eur, čo žalobca nerozporoval. Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že dohoda strán o cene bola určená odhadom v súlade s § 636 Občianskeho zákonníka a to v sume od 1.200 do 1.800 eur. Súd prvej inštancie mal v konaní za nesporné a preukázané, že strany sporu platne uzavreli ústnu zmluvu o zhotovení veci na zákazku, na základe ktorej sa žalobca ako zhotoviteľ diela zaviazal žalovanému ako objednávateľovi za dohodnutú odplatu zhotoviť vec. Uzatvorená zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, vzhľadom na postavenie účastníkov tejto zmluvy. V danom spore ide teda o spotrebiteľský vzťah vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, keď účastníkmi zmluvy boli na jednej strane žalobca v právnom postavení zhotoviteľa ako dodávateľa, ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na druhej strane žalovaný ako spotrebiteľ, teda fyzická osoba, ktorý pri uzatváraní zmluvy o dielo nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

7. Zhotovením veci je výroba nového hmotného predmetu špecifikovaného objednávkou. V konaní bolo nesporné, že sa v danom prípade malo jednať o zhotovenie chodníka vedľa domu a uloženia zatrávňovacích tvárnic na miestach, ktoré určil objednávateľ. Toto zhotovenie vecí spočívalo v určitých stavebných prácach, medzi ktoré patrili výkopové práce, výmena betónového chodníka, uloženie zámočkovej dlažby, betónových okrajových chodníkov a zatrávňovacej dlažby a následne k nim pribudla aj dohoda strán o obložení spodnej časti domu pozdĺž chodníka.

8. Sporné bolo, či bolo predmetom tejto zmluvy aj zhotovenie nového betónového vstupu do garáže. Vzhľadom na skutočnosť, že pri uzatváraní zmluvy neboli prítomné žiadne iné osoby okrem strán konania, súd vo vzťahu k obsahu zmluvy nemohol vykonať ďalšie dokazovanie a mohol tak vychádzať len z vyjadrení strán, resp. svedkov, ktorí práce vykonávali, boli prítomní na začiatku prác a ktorým malo byť stranami konania oznámené, čo budú robiť. Žalovaný tvrdil, že to bolo obsahom predmetnej zmluvy a teda dohodnutá cena za zhotovenie sa vzťahovala aj na zhotovenie tejto betónovej plochy pred garážou, pričom v konaní bolo nesporné, že táto žalobcom nebola zhotovená. Žalovaný uvádzal, že čo sa týka realizácie betónu za domom, žalobca žalovanému pred realizáciou chodníka vedľa domu len poradil, ako si to má dať urobiť, nakoľko ho požiadal o radu. Podľa vedomostí žalobcu toto dielo dal žalovaný zrealizovať inej firme. Svedkovia D. F. a C. G., ktorí boli v danom čase zamestnancami žalobcu a vykonávali práce pri zhotovovaní diela potvrdili, že pri prácach postupovali podľa plánov a pokynov žalovaného. Pričom svedok C. G. potvrdil tvrdenie žalobcu, že tých plánov bolo viac. Svedok D. F. uviedol, že predmetom dohody bolo urobiť chodníky a potom zatrávňovače. Podľa jeho vyjadrenia im bolo na začiatku povedané, čo sa má robiť, pričom bol prítomný žalobca aj žalovaný a podali si ruky. Všetko, čo sa malo robiť si pozreli a žalovaný im dal plánik dlažby. Svedok nevie o tom, že by sa nejaké

veci, ktoré boli dohodnuté medzi stranami nakoniec nezhotovili, nevykonali. Podľa vyjadrení svedkov predmetom dohody bolo urobiť chodník pri dome s obrubníkmi a položiť zatrávňovacie tvárnice, čo mala byť prvá fáza, až následne došlo medzi stranami k rozhovoru a k nehode vo vzťahu k betónovému vstupu do garáže. Svedok C. G. potvrdil, že žalovaný tam mal predtým majstrov, ktorí mu zle vybetónovali zjazd do garáže a od žalobcu chcel, aby to znova spravili. Žalobca mu vtedy povedal, že to nemajú robiť, že to nebolo dohodnuté v tej sume a že to je až druhá fáza. Svedok C. H. taktiež potvrdil, že žalobca a žalovaný sa po vykonaní vyfaktúrovaných prác osobne rozprávali o prácach, ktoré sa nerobili, ako aj to, že žalovanému vchod do pivnice urobila nejaká tretia osoba, bolo to zle spravené a od nich chcel, aby ten betón vysekali, vyhádzali a opravili mu to, na čo mu žalobca povedal, že to neurobia. Z dokazovania tak vyplynulo, že predmetný vjazd do garáže bol od uzatvorenia zmluvy medzi stranami do odovzdania veci zhotovený treťou osobou. Svedkovia sa k dohode medzi stranami nevedeli bližšie vyjadriť, keďže priamo pri uzatváraní zmluvy a dohode o jej náležitostiach neboli prítomní, ale mali za to, že všetky dohodnuté práce boli žalobcom aj reálne vykonané. Ani jeden zo svedkov, ktorí tieto práce nesporne aj reálne vykonávali a ktorých samotný žalovaný pri práci kontroloval nevedel, že by táto práca mala byť nimi vykonávaná. Naopak svedok potvrdil, že pri odovzdávaní diela prebiehal ešte len rozhovor medzi stranami tohto konania o tom, či žalobca zhotoví pre žalovaného aj túto vec, avšak k dohode už následne nesporne nedošlo. Súd skonštatoval, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že zhotovenie vjazdu do garáže (betónovej plochy) nebolo predmetom zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že súd vykonal rozsiahle dokazovanie vo vzťahu k obsahu (predmetu) zmluvy, aj vzhľadom na značný časový odstup (6 rokov) od realizácie diela, súd nepovažoval za dôvodné vykonávať ďalšie dokazovanie v tomto smere a to obhliadkou, prípadne znaleckým dokazovaním, keďže má za to, že by to nemohlo mať vplyv na rozhodnutie súdu vo veci. Žalobca v konaní na otázku súdu uviedol ako predpokladanú cenu za zhotovenie tohoto vjazdu v čase uzatvárania zmluvy sumu 500 eur, čo je nesporné, keďže to žalovaný nerozporoval. Vzhľadom na celkovú dohodnutú cenu za zhotovenie veci, ktorá mohla podľa dohody strán predstavovať až sumu 1.800 eur, ako aj vzhľadom na výšku žalovanej sumy, ktorá v súčasnosti predstavuje sumu 1.100 eur, mal súd za to, že vo vzťahu k tejto skutočnosti nie je potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie. Aj v prípade, že by to bolo predmetom dohody a práca nebola vykonaná žalobcom ani treťou osobou (ako bolo tvrdené žalobcom a svedkom), nemohlo by to mať vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci, keďže žalovaná suma je o 700 eur nižšia, ako bola dohodnutá cena za zhotovenie.

9. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za to, že v konaní bolo nesporné, že žalobca začal s vykonávaním prác dňa 21.08.2015 (uvedené tvrdil žalobca v žalobe, žalovaný v odpore a vyjadrení k žalobe). Rovnako bolo nesporné, že práce mali byť zrealizované skôr, čo zhodne uviedli strany. Súd mal z vykonaného dokazovania za to, že zhotovené dielo (vec) bolo prevzaté žalovaným a to najneskôr dňom 12.9.2015, kedy sa žalobca poslednýkrát dostavil k žalovanému a požiadal ho o zaplatenie odplaty za zhotovenú vec. Prevzatie veci má vplyv na začiatok plynutia záručnej doby, ktorá začína plynúť odo dňa prevzatia, ako aj povinnosti žalovaného zaplatiť žalovanú sumu za zhotovenie veci. Podľa § 650 Občianskeho zákonníka, ak bola vec zhotovená neskôr, ako bola dohoda zmluvných strán, je objednávateľ povinný prevziať vec do jedného mesiaca od jej zhotovenia. Pokiaľ má vec vady a plnenie zhotoviteľa nie je riadne má objednávateľ právo odmietnuť takéto plnenie. V tomto prípade žalovaný netvrdil, že by nedošlo k prevzatiu veci, že by odmietol plnenie prevziať, ani to z vykonaného dokazovania nevyplývalo a tak má súd za to, že zhotovené dielo prevzal. Od okamihu prevzatia diela mu patria len práva zo zodpovednosti za vady. K účinkom prevzatia diela sa nevyžaduje vyhotovenie zápisnice o jeho odovzdaní a prevzatí.

10. Súd ďalej vykonal dokazovanie pre zistenie rozsahu vykonaných prác, čo bolo podstatné pre záver, či stanovená cena, bola žalobcom určená správne. Žalovaného obrana spočívala aj v tom, že práce boli fakturované nesprávne a spochybňoval aj predložený stavebný denník a jeho údaje. Z uvedeného dôvodu súd vykonal výsluch všetkých osôb, ktoré predmetné práce vykonávali. Z výsluchu žalovaného zo dňa 29.7.2021 vyplynulo, že z prác uvedených v predmetnej faktúre bola vykonaná demontáž betónového chodníka, výkopové a zemné práce, osadenie obrubníkov, manipulácia s makadamom, vyrovnanie terénu pod zatrávňovacie tvárnice, osadenie dorazu brány, montáž zámočkej dlažby a montáž a špárovanie keramického obkladu na cokel. Vykonanie týchto prác tak súd považoval v konaní za nesporné, sporná naďalej zostala kvalita vykonanej práce. Z faktúrovaných prác bolo sporné vykonanie manipulácie a triedenia betónu, osadenie poklopu na vodovodný ventil, zhutňovanie a zažehlenie vibračnou doskou a zapieskovanie dlažby. K prácam sa vyjadril svedok D. F. tak, že bol pri demontáži betónového chodníka, manipulácii a triedení betónu, výkopových a zemných prácach, osadení obrubníkov, manipulácii s makadamom, vyrovnaní terénu pod zatrávňovacie tvárnice, montáži

zámočkej dlažby, zhutňovaní a zažehlení vibračnou doskou, zapieskovaní dlažby. Svedok C. H. uviedol, že robili chodník, nájazdy pre auto a sokle. C. G. bol pri demontáži betónového chodníka, manipulácii a triedení betónu, výkopových a zemných prácach, osadení obrubníkov, manipulácii s makadamom, vyrovnání terénu pod zatrávňovacie tvárnice, osadení dorazu brány, osadení poklopu na vodovodný ventil, montáž zámočkej dlažby, zhutňovaní a zažehlení vibračnou doskou. Zároveň uviedol, že oni si vyvážali aj odpad ako firma, všetko si dávali doviesť (makadam, piesok a betón) a betónový chodník búrali elektrickým kladivom. A. G. bol pri demontáži betónového chodníka, pieskovaní dlažby a montáži a špárovaní keramického obkladu na cokol. Svedkovia tak potvrdili vykonanie všetkých prác uvedených v predmetnej faktúre, ako aj zabezpečenie materiálu uvedeného vo faktúre, jeho dovoz ako aj použitie náradia (búracieho kladiva a vibračnej dosky). Čo sa týka vykonaných prác samotný žalovaný uviedol, že v rámci zmluvy a dohody strán bolo vykonávanie jednotlivých prác na žalobcovi a on do toho nezasahoval.

11. Vzhľadom na dohodnutú cenu za zhotovenie veci na zákazku a preukázané vykonanie faktúrovaných prác, mal prvoinštančný súd za preukázanú výšku žalovanej sumy.

12. Pokračoval, že vady prevzatého diela nemôžu byť dôvodom na nezaplatenie jeho ceny, ale oprávňujú objednávateľa uplatňovať si nároky z titulu zodpovednosti za vady. Ak objednávateľ platne uplatní právo na zľavu z ceny diela, je jeho pohľadávka voči zhotoviteľovi započítateľná voči zvyšku nezaplatenej ceny (R 12/1989).

13. Prvoinštančný súd zisťoval, či si žalovaný, vzhľadom na ním uplatnenú obranu v spore, u žalobcu riadne uplatnil práva z vád zhotovenej veci, teda či vady vytkol u zhotoviteľa včas, aké konkrétne vady zhotoviteľovi vytkol a aký konkrétny nárok z vád si u neho uplatnil. Len po ustálení týchto základných skutočností je dôvodné sa ďalej v spore zaoberať obranou žalovaného, proti nároku žalobcu na zaplatenie ceny zhotoveného diela.

14. Nároky z vád je potrebné uplatniť výlučne u zhotoviteľa, nemôže objednávateľ dať vec opraviť tretej osobe a od zhotoviteľa požadovať náhradu škody, ktorá mu takto vznikla, zodpovedajúcu sume, ktorú vynaložil na opravu u tretej osoby. K uvedenému súd poukázal na vyjadrenie samotného žalovaného, že údajne nedokončený chodník, ktorý bol predmetom zmluvy dal dokončiť tretej osobe. Tvrdenie, že uplatnenie vád po začatí tohto konania treba považovať za riadne uplatnené práva zo zodpovednosti za vady nie je správne. Vady konania je pred podaním žaloby na súd povinný objednávateľ uplatniť včas, priamo u zhotoviteľa (na správnom mieste), pričom uplatnením práv zo zodpovednosti za vady je treba rozumieť také uplatnenie, z ktorého bude zrejmé, že objednávateľ uplatňuje práva zo zodpovednosti za vady, označí konkrétnu vadu veci a tiež aké právo z dôvodu reklamovaných vád uplatňuje. Vytknutie vád a uplatnenie zodpovednosti za vady veci žalovaným až ako obrana proti žalobe o zaplatenie ceny diela, nie je možné považovať za riadne uplatnenie práv u zhotoviteľa teda na správnom mieste. K posúdeniu, či žalovaný vady veci vytkol žalobcovi v tomto súdnom konaní, súd uviedol, že ak by aj pripustil možnosť uplatnenia vád v rámci súdneho konania tieto boli v konaní riadne uplatnené až v momente, kedy boli vady riadne špecifikované a keď žalovaný prejavil vôľu, aby boli tieto vady žalobcom odstránené a to sa stalo až na základe aktívneho pokusu súdu o zmiernie strán na pojednávaní dňa 19.3.2018 a následne písomne dňa 27.3.2018, čo bolo viac ako 6 mesiacov po uplynutí záručnej doby (24 mesiacov), ktorá začala plynúť prevzatím diela dňa 12.9.2015. Žalovaný v priebehu konania na pojednávaní dňa 19.3.2018 na otázku sudkyne, či chce dať vady opraviť žalobcovi uviedol, že nie s tým, že ak zavolá žalovaného, aby to opravil, on to neopraví, lebo by musel chcieť. Až následne v rámci pokusu o zmiernie uviedol, že ak dajú do zmluvy, aby žalobca urobil bezplatné odstránenie závad, on mu potom zaplatí 1.000 Eur. Ani jedno z dovtedajších podaní, resp. vyjadrení žalovaného v tomto konaní nemožno považovať za riadne vytknutie vád.

15. Súd prvej inštalácie sa preto zameril na to, kedy a akým spôsobom žalovaný uplatnil zodpovednosť za vady veci pred podaním žaloby na súd. Žalovaný uviedol, že vady reklamoval u žalobcu ústne a nebol pri tom prítomný nikto, okrem strán konania. Toto tvrdenie žalobca poprel, keď uviedol, že žalovaný mu vytkol len 2 - 3 maličkosti (obrubník, ktorý sa kýval a bolo potrebné ho zafixovať, niečo bolo potrebné zrezať a niečo z dlažby). Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaný sa nevyjadril, či chce tieto nedostatky odstrániť. Vo vzťahu k vytknutiu vád súd vypočul aj svedkov, pričom C. H. uviedol, že žalovaný im žiadne vady nevytkol a či ich vytkol žalobcovi si nepamätá, ak tam boli, tak to boli maličkosti ako dilatácia, silikónovanie, ale veľké vady tam neboli. Svedok D. F. uviedol, že má za to, že všetko bolo spravené na

100 %. Svedkovia navyše zhodne uviedli, že žalovaný priebežne kontroloval ich prácu a v prípade, ak niečo nebolo podľa jeho predstáv vytkol im to a oni to následne podľa jeho požiadaviek, ešte v rámci zhotovovania prerobili. Svedok C. H. potvrdil aj tvrdenie žalobcu, že tieto nimi uvedené malé nedostatky prišli v posledný deň (12.9.2015) odstrániť, čo im nebolo umožnené a tak odišli bez ich odstránenia.

16. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v prípade týchto nedostatkov sa jednalo o odstrániteľné vady, pričom nebolo preukázané, že by žalovaný požadoval bezplatné odstránenie týchto vád podľa § 648 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ale práve naopak, odstránenie týchto vád v záručnej dobe neumožnil. Pred podaním žaloby žiadna iná reklamácia, či už písomnou alebo ústnou formou zo strany žalovaného, napriek vykonanému dokazovaniu, nebola preukázaná.

17. Povinnosťou žalovaného bolo vykonať riadnu reklamáciu ako určitý právny úkon, ktorého predmetom by bolo jednak oznámenie (vytknutie vád) a zároveň aj uplatnenie si práva, ktoré by si žalovaný ako oprávnená osoba zo zodpovednosti za vady uplatňoval, teda aké právo vyplývajúce zo zodpovednosti za vady by žiadal. Ak by takto uplatnenej zodpovednosti za vady žalobca nevyhovet mohol by sa žalovaný v tomto konaní domáhať svojich práv, pričom jeho obrana by musela obsahovo korešpondovať s reklamáciou, ktorú žalovaný u zhotoviteľa uplatnil. Súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/15/2019 zo dňa 30.1.2020.

18. Prvoinštančný súd mal za to, že žalovaný si práva zo zodpovednosti za vady riadne u žalobcu v záručnej dobe neuplatnil a tak došlo k ich zániku. Žalobca napriek uvedenému poskytol žalovanému zľavu, keď vzal žalobu sčasti späť a znížil žalovanú sumu z pôvodnej sumy 1.336,50 eur s úrokmi z omeškania na sumu 1.100 eur bez úrokov z omeškania a to z dôvodu snahy o vyriešenie sporu zmierom.

19. Žalobca bol v konaní povinný preukázať, že na zaplatenie ceny za zhotovenie veci na zákazku má nárok a žalovaný bol povinný tvrdiť skutočnosti a aspoň označiť dôkazy (vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu), ktoré by preukázali jeho tvrdenia, že boli v konaní naplnené zákonné predpoklady pre uplatnenie jeho nároku vyplývajúceho z vád zhotovenej veci. Žalobca uplatnený nárok riadne preukázal a tento bol preukázaný aj vykonaným dokazovaním. Žalovaný svojím prístupom, kedy vady diela riadne a včas neuplatnil a to písomne, ani v prítomnosti svedkov, ani bezodkladne po tom, ako ich zistil, spôsobil pre neho nepriaznivú dôkaznú situáciu. Súd napriek spotrebiteľskému charakteru sporu tak nemal v tomto smere aké ďalšie dôkazy vykonať.

20. V konaní bolo nesporné, že žalobca žalovanému vystavil faktúru na sumu 1.336,50 eur, ktorú žalovaný nezaplatil. Žalobca preukázal, že mu faktúru zaslal poštou, pričom žalovaný ju neprevzal v odbernej lehote. Žalovaný uviedol, že faktúru videl prvýkrát až spolu s doručenou žalobou zo strany súdu. Zhotovením veci nastáva povinnosť objednávateľa zaplatiť cenu za zhotovenie, pričom žalobca riadne vystavil žalovanému faktúru. Cena zhotovenia bola medzi stranami dohodnutá odhadom v rozpätí 1.200 až 1.800 eur a tak vyfakturovaná suma je v súlade s touto dohodou strán o cene. Súd mal za to, že nárok uplatnený žalobou žalobca riadne preukázal a podaná žaloba je dôvodná a tak jej vyhovel. Keďže žalovaný nevytkol vady u žalobcu riadne, určito, včas a na správnom mieste, nemá nárok vyplývajúci z vád zhotovenej veci a súd mal za to, že nemožno v tomto konaní započítať nárok na zľavu z ceny.

21. Žalovaný v priebehu konania viackrát tvrdil, že mu vznikla škoda na základe toho, ako bola práca žalobcom vykonaná, zároveň mal za to, že mu vznikla majetková aj nemajetková ujma. Na otázky súdu vo vzťahu k týmto nárokom však žalovaný opakovane uviedol, že uvedené si neuplatňuje vzájomnou žalobou a že náhradu škody si bude uplatňovať až po skončení tohto konania. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaným uvedené sumy prevyšovali žalovanú sumu, súd tieto nevyhodnotil ako procesnú obranu žalovaného v tomto konaní, ale má za to, že žalovaný ešte len zvažuje podanie žaloby voči žalobcovi. Súd navyše žalovaného písomne poučil o náležitostiach žaloby, vzhľadom na skutočnosti ním uvedené na pojednávaní. K podaniu, ktoré by mohlo byť považované za vzájomnú žalobu však v konaní nedošlo. Súd tak nemohol na žalovaným tvrdenú, avšak riadne neuplatnenú a nepreukázanú údajnú škodu, či ujmu prihladať.

22. Záverom súd uviedol, že vzhľadom na uvedené závery nevykonan ďalšie žalovaným navrhované dokazovanie a to obhliadkou na mieste, znaleckým dokazovaním, doložením dokladov o vzdelaní žalobcu, doložením zápisu z konania vo veci údajného podvodu žalobcu, preskúmaním živnostenského oprávnenia žalobcu, opakovaným premietnutím fotografií na pojednávaní (ktoré už boli

raz v konaní premietnuté a žalovaným podrobne popísané), ani výsluchom svedka D. I., keďže tieto dôkazy vzhľadom na závery súdu nemohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci.

23. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, § 256 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP, tak, že priznal prevažne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal zaplatenia 1.336,50 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.336,50 eur od 19.11.2015 do zaplatenia, následne vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy 236,50 eur a úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.336,50 eur od 19.11.2015 do zaplatenia späť, o čom bolo v konaní právoplatne rozhodnuté. Pretože došlo k čiastočnému zastaveniu sporového konania v dôsledku späťvzatia žaloby, súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúmal procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách, t. j. či žalobca alebo žalovaný zaviniel zastavenie konania. Vzhľadom na to, že žalobca vzal žalobu sčasti späť a nejde o prípad, kedy by išlo o reakciu na konanie žalovaného, nemožno pričítať procesné zavinenie žalovanému. V danom prípade z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zaviniel žalobca, preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania. S poukazom na skutočnosť, že na čiastočnom späťvzatí žaloby bolo dané zavinenie žalobcu, platí, že v tomto rozsahu žalobca nemal vo veci úspech. Podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 82,30 % a hrubý úspech žalovaného v rozsahu 17,70 %, keď žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.336,50 eur a súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.100 eur, pričom žalovanému možno priznať úspech v zastavenej časti konania o zaplatenie sumy 236,50 eur. S poukazom na uvedený pomer úspechu strán vo veci a tým daný prevažný čistý úspech žalobcu v rozsahu 64,60 %, žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania. V novom rozhodnutí súd opätovne rozhodol o náhrade trov, včítane náhrady trov odvolacieho konania.

24. Proti tomuto rozsudku, podľa obsahu (čl. 11 ods. 1 Základných princípov CSP v spojení s § 124 ods. 1 CSP) v celom jeho rozsahu podal s poukazom na odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), e) a f) CSP odvolanie žalovaný, pričom sa domáhal zrušenia predmetnej žaloby a aby krajský súd napadnuté rozhodnutie zrušil, teda podľa obsahu napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

25. V odvolaní žalovaný ako uviedol popísal nesprávnosti v uvedenom rozsudku, pre nereprodukovateľnosť a zároveň v záujme zachovania obsahu miestami nezrozumiteľného odvolania, odvolací súd uvádza jeho doslovné znenie:

„Str.1, píše sa, že žalobca vykonal práce vratane materialu... a vraj súčasťou je detailná špecifikácia vykonaných prác a dodaného materialu..... je to samozrejme klamstvo „ material som kupil ja sam, o com man potvrdenie a z toho vyplýva, že sudkyňa akceptovala toto ciganstvo-klamstvo"....,

Str.2, v bode 3 a 4 je správne uvedené, že súd ešte 10.12.2015 vydal platobný rozkaz, požadovaný právny zástupcom žalobcu, ktorý bol však samozrejme dňa 04.01.2016 na základe podaného odporu žalovaného zrušený

V bode 5, 9,10,11 je podrobne opísaná skutočnosť nekonania a odbornej nesposobilosti žalobcu..

V bode 15, je citované vyjadrenie A. J. K. F., k autenticite fotodokumentácie..,

V bode 16 je vyjadrenie A. I. k autenticite fotiek,

V bode 19 je uvedené, že žalobca znova klamal, že sa podľa plánov nedalo robiť...

V bode 27 je uvedené, že od roku 2015 sudkyňa OS Piestany nesuhlasili so znaleckým odborným dokazovaním, vraj lebo ho považovali za nadbytočne a nevhodné... sudkyňa brala za správne vyjadrenie - žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí nie sú odborníci na stavby..., ale vyjadrenie odborníka A. I. nebrala, vraj nie je sudný znalec.....

V bode 28 sú vo výpovedi zaznamenané skutočnosti, ktoré sú podrobne popísané, čo sudca nebral do úvahy....,

V bode 29 som požadoval, aby na pojednaní bola k dispozícii fotodokumentácia, a aby sa prihládalo na doručene nové odborne prehlásenie odborníka na stavebníctvo A. I., moju žiadosť však sudkyňa Dr.Vrablova odignorovala....,

V bode 30 uvádza žalobca takmer také klamstvá, že vraj oni to chceli opraviť... vraj nejaké vady... a vraj ja som si vymyslel vady.. fotodokumenty jasne dokazujú danú skutočnosť...

Bod 31 uvedený svedok uvádza, že robil nejaké-nejaké práce... uviedol však, že potom robil sokle a nevie či robil najazdy na auto a pod.... na moju otázku aké je jeho vzdelanie právny zástupca žalobcu mu zakázal hovoriť, a súhlasila s tým aj sudkyňa Dr.Vrablova... môj názor je, že konali umyšľane, nesprávne... mám právo to vedieť ...

V bode 32 pravny zastupca zalobcu uviedol, ze vraj vysluchom bolo preukazane, ze ziadne vady neboli vytykane... , co je uplny nezmysel, asi nebol dusevne pritomny, ked sa premietala fotogaleria-zdokumentovanie 103 snimkov z urobenych zavad...

V bode 33 je uvedené, ze sudkyňa povedala a navrhla, ked sa premietali spominane fotky, aby som napisal zoznam, co treba opravit... To som urobil, a v spisoch je pisomny nesuhlas zalobcu, resp.jeho zastupcu, ze s tym nesuhlasia, ze je to vydieranie, ze by som na tom zbohatol.. toto mi pripomina L....

V bode 34 sud odrocil pojednavania za ucelom vysluchu troch novych svedkov..... v podstate pracovníci zalobcu, ktorí su s nim zodpovedni za zle a neodborne vykonane prace...,

V bodoch 35,36 a 37 vsetci traja svorne vypovedali, ze robili podla dodanych planov, ktore som im dal, avsak zalobca prehlasil, viackrat, ze sa podla toho nedalo robit a zabudol ich naucit aby hovorili to co on hovoril, ze sa podla planov nedalo robit.....

V bode 38 pravny zastupca zalobcu uviedol, ze ani po vysluchoch svedkov nebolo preukazane, ze zalovany vytkol ustne ci pisomne vady zalobcovi..... toto tvrdenie je minimalne „iritujuce“, ved v spise je jasne a zreteľne zaznamenané, ze bolo premietanie fotodokumentacie, vyse 103 zaberov, co bolo zaznamenané aj v bode 32...

V bode 39 su uvedene skutocnosti k technologii prac, ktore zalobca jednoznacne nedodrhal, co bolo spominane uz vo viacerých bodoch...

V bode 40 zalobca tak, ako vo vacsine vyjadreni umyselne klame, nikdy som s nim nehovoril o tom kolko beru za hodinu... dojednali sme sa za ze za vykonanie prac, tak ako je v zadani prac zaplatim po ukončení 1500euro.... Pripominam vsak skutocnosť, ze s dojednaných prac 1/3 ani nezacali

V bode 41 trvam na skutocnosti, ze bolo veľkou chybou sudcu, nepremietnutie fotodokumentácii aj vypocuvanym svedkom/boli by vedeli co urobili zle/ a hlavne sudnemu znalcovi, o ktoreho som ziadal od roku 2015, takmer na kazdom jednaní

V bode 42 sa pise o premietnutí obrazových zaznamov, co nie je prevda, co uvadzam aj v bode 41..

V bode 43,44,45 je kamufľaz zalobcu, kde je uvadzanych mnozstvo klamstiev a podvodov...

V bode 54 podla §644 Oz, zalobca nespľnil svoju povinnosť..

V bode 55,56,58 zalobca nespľnil §645 ods.1, §648 ods.1, odstranovanie zavad hoci priznal minimalne §645 odst.1, §648 odst.1

V bode 63 zalobca, zhotovitel umyselne nevydal pisomne potvrdenie o prevzati objednávky...

V bode 65 je uvedene zase klamstvo, so zalobcom sa dohodol na sume 1500 euro, za vykonanie prac podla planov a technologie, ktore mu dal, podla svedkov, Ti podla toho aj pracovali.....

V bode 69 sudkyňa spochybnuje, ci bolo predmetom zmluvy aj zhotovenie noveho betonu vstupu do garaze..... V planoch a technologii prac, ktore prevzal zalobca, ktore sa nachadzaju v spisoch je jasne napisane ze tym mali zacat pracovat najskor

V bode 70 zalobca zase klame.. tvrdenie svedkov su zavadzajuce, asi necitali co je jasne napisane...

V bode 71,72,73 su umyselne -klamlive tvrdenie zalobcu, niktookrem zalobcu u mna nepracoval...

V bode 74 je klamstvo- tvrdenie, ze dielo zalovany prevzal.. nikdy som to neprevzal pre zavazne chyby.... o com sa pise aj v spisoch od r.2015...

V bode 76 nikdy som dielo, ktore nebolo dokoncene a chybne robene neprevzal...

V bode 77 trvam na skutocnosti, ze faktura bola zavadna a stavebny dennik je jednoznacne falzifikat, nakoľko ako som viackrat na jednaniach povedal.. dennik je doklad o dennej prace k fakturam a uz z nazvu je jasne, ze sa pise kazdy den, co sa urobilo s podpisom ako zadavateľa tak i zhotoviteľa.....co zalobca nerobil, nechodil kontrolovat prace, ani pracovníkov...

V bode 78,79,80,81,82,83 prace ktore robili nepodmienuje ich dobre vykonanie-co je tento pripad....., tvrdenia svedkov ze boli pritomni pri niektorých prácach, nepotvrduje skutocnosť, ze boli urobene podla technologickej požiadavky a planov.... nechcem sa vyjadrovat k tvrdeniu, ze robili -triedenie betonu, zhutnovanie, zazeľhovanie a pod... su to jednoznacne klamstva, co som povedal aj na jednaní. Svedkovia prisli na sud, pre požiadavku zalobcu, takmer po 8-rokoch, preto si presne nepamatali skutocnosť...

V bode84 skutocnosť je ze, ja som zakazku neprevzal nakoľko je jednoznacne dokazane mnozstvo chy a nedostatkov, ktore uz 8 rok riesi OS. Nemal som ziadne individualne požiadavky, iba dodržanie požadovanej technologie a planov, ktore zalobca prevzal v den zaciatku prace... zodpovednosť za vady a zavadu je zavisla od jeho zavinenia, nedoslednosť, nepresnosť/spadovanie v %, co nevedela ani sudkyňa s pravnyim zastupcom - tvrdili ze 1,5cm su 3cm z 99cm, co je mimo, na co som ich zvysem hlasom upozornil... na dalsom jednaní K. som ju upozornil, vo veci riesenie spadovania 3% nie je nic v dorucenom zápise z jednania K. na to reagovala, vraj asi nesiel zaznam... ale danu skutocnosť nedopisala do jednania

V bode 86 uz na prvom jednaní vo veci som upozornil, ze som urgoval u zalobcu mnozstvo vad, co je aj v spisoch, taktiez som zdovodnil nesuhlas vydany OS Piestany, ktory vydal platobny prikaz, proti ktoremu som sa odvolal, kde boli uvedene dovody, mnozstvo zavady a nasledne KS tento prikaz zrusil.....

V bode 87 samozrejme ze som najprv ziadal opravu s ktorou zalobca, resp.jeho pravny zastupca nesuhlasil s uz viackrat nim uvedenych dovodou/vraj by som sa obohatil../ Nasledne som ziadal aby bola dane do zapisu, ze ziadam vycislu majetkovu a nemajetkovu ujmu....

V bode 87,88 vady som verejne prezentoval na jednaniach sudu, verbalne a tiez i fotodokumentaciou, co je znamo zo vsetkych spisov... a samozrejme som ich uplatnoval i u zhotovitelu..

V bode 89,90 bol som informovany, myslim si ze spravne, na Urade ochrany ludskych prav, kde samozrejme posielam v kopii dalsie moje odvolanie, ze mam pravosi uplatnit pred podanim zaloby, co som urobil nasledne po obzalovaní, verejne na sudnom jednaní... a ze je zalobca zodpovedny za zavady, kto iny moze byt za ne zodpovedny....., myslim si, ze nemusim to tvrdit osobitne, takmer po 8-rokov sudnych jednani, z coho dve predchadzajuce rozhodnutia OS Piestany boli jednoznacne KS spravne, zrusene.....

V bode 91 vzniknute zavady prac som specifikoval uz na prvom jednaní OS, u K., a to nedostatočne, zle vykonane prace, uplne zle percentualne vyspadovanie/kde sudkyňa a pravny zastupca zalobcu nespravne, mozno umyselne, sa vyjadrili, ako som uz spomenul skor, ze 1,5cm su 3% z 99cm,/ co sa ucia a mali by vediet deti na zakladnej skole/, vyskove osadenie dlazby- je to aut, roztec chodnika pred domom atd., som vytkol zalobcovi uz na prvom/1/ jednaní, kde som ich jasne specifikoval.. co je aj v zapise, a preto nechapem, ze sudkyňa dala do nasledneho zapisu, ze vady boli riadne specifikovane az ked zalovany prejavil volu, aby boli tieto vady zalobcom odstranene... Znie to neskutocne a hlavne nelogicky...Toto povazujem min. za „Faux pas“ sudkyne Dr.Skrabakovej, nakoľko ako som uviedol od zaciatku jednaní, som podmienil opravu, ale nie s tymi pracovníkmi, ktorí to uz robili zle...

V bode 92,93 zalobca, znany svojimi klamstvami, aj pracovnymi, popiera co je o.i. aj nelogicke, ze zalovany nechcel, aby to vsetko opravil... tzv.svedkovia hovorili to, co im povedal ich veduci, dokonca svedok F... vraj povedal, ze vsetko bol spravene na 100%, co je pod uroven normalu, nakoľko kto videl tie fotografie, tak ten.... svedok H. povedal mimo jednaní, ze za vsetko zle moze veduci B., nakoľko zacal malo platit a ti co vedeli robit mu odisli. V obsahu toto bodu sudkyňa uvadza, ze "nebolo preukazane ze by zalobca pozadoval bezplatne odstanenie vad.. a ze odstranenie tychto vad v zarucnej dobe neumoznil"- co je klamstvo, nakoľko uz v bode

V bode 94 zalovanv urobil riadnu reklamáciu zalobcovi, osobne, u neho na dvore, a to v den ked bol pvtat peniaze a podmienoval to tym, ze inac nebude robit opravu...a coho svedkom bol H., ktory s nim prisiel vzadovat peniaze..... to ie tiez v spise.. a mozu to v pripade potreby dosvedcit dalsi svedkovia...

V bode 95 je uvedene, ze zalovany si v zarucnej dobe neuplatnil-neziadal odstranenie zavady, co je dokazanou nepravdou , nakoľko uz v bode 1,5,1 tohto rozhodnutia sa sa pise, ze uz „dna 12.9.2015 zalovany ziadal zalobcu o odstranenie zavady", co zalobca odmietol tym, ze nic nebude odstranovat ak zalovany predom nezaplati..

V bode 96 k tomuto len ze zasa tu niekto operuje s percentami a nevie co je to, takisto istina je dana a nemoze ju niekto svojvolne zvolit, ako to urobila na navrh pravneho zastupcu zalobcu v rozhodnutí K.....

V bode 97 aj v tomto bode sa pise klamstvo, ze zalovany vady vcas neuplatnil /rozpisane je to uz v bode 94 a 95../, a sposobil nepriaznivu dokazovu situáciu ... Uvadzanie , ze sud nemal v tomto smere ake dalsie dokazy vykonat, je nepravdou, nakoľko sudkyne odmietali takmer osem rokov prebiehajucich jednaní, prizvat sudneho znalca a taktiez som takmer na kazdom jednaní ziadal, premietat foto-dokumentáciu, ktora je neomylna, su tam jasne dokazy o hrubych funkcných chybach diela a neodbornosti zalobcu....

V bode 98 Veci uvadzane v tomto bode, uz boli vo viacerych bodoch spominane, ale znova uvadzam, ze faktura sa vystavuje po ukonceni objednaných prac, na zaklade dokladov o vykonanych a schvalených prac v pracovnom denníku co nebolo vobec robene.. a jednoznacne boli dokazane zavazne chyby, o ktorých odstranenie som ziadal, co zalobca nevykonal...

V bode 99 Zhotovenie nebolo urobene na zaklade dohody, co som uviedol na viacerych jednaniach, 1/3 nebola ani zacata, to co robili malo velke a velke chyby,ako funkčne tak i estetické, ktore zalobca neodstanił.....

V bode 100 uvadzane veci su podla mna demagogiou prava, nakoľko je dokazane, ce som viackrat uviedol a je to aj napisane v bode 95,.. nikdy som neziadal akekolvek znizenie ceny za takuto nesporne zle-chybne vykonanu pracu zalobcu. Chcem mat zavady, ktore neodbornou pracou zalobcu vznikli, odstranene

V bode 101 moje požiadavky na majetkovú a nemajetkovú ujmu a taktiež ujmu na zdraví, ktorú som este finančne nekonkretizoval/v tom sa kona/ a veci ktoré mi v tomto sudkyne doporučovali sú podľa mňa irelevantné

V bode 102 To je tá skutočnosť, čo mal podľa mňa súd urobiť, už v pociatku, vypočuť odborníka, priamo na mieste cinu..., dokaz znalca, nie tľachanie neodborníkov, žalobcu, jeho právneho zástupcu..., doloženie mnou požadovaných dokladov a taktiež doloženie zápisu z konania podvodu žalobcu- a nie uvádzať, že údajného podvodu, ktorý je evidovaný..., taktiež pre základ jednanie mal súd považovať samozrejme živnostenské oprávnenie žalobcu, čo som žiadal takmer 8 rokov..... a skutočnosť, že premietnutie fotodokumentácie, ktoré ukazujú jednoznačne chyby a neodborne práce, súd nebral do úvahy, čo mi je veľmi ľuto.... Este si dovoľím pripomenúť, že na poslednom konaní bola ako právna zástupkyňa pani, ktorú sudkyňa nepredstavila, a nie je uvedená na rozhodnutí... čo je myslím minimálne zvláštne. Po dvoch týždňoch od jednania, som stretol jedného pracovníka OS, ktorý mi povedal, že pani je matkou právneho zástupcu žalobcu, ktorá v prípade premiéra C. si urobila.... dialkovo právo, tak ako A.,

26. Žalobca odvolanie nepodal. K doručenému odvolaniu žalovaného podal prostredníctvom svojho advokáta písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná a preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu k rukám právneho zástupcu žalobcu. V plnom rozsahu súhlasí s vykonaným dokazovaním, so zisteným skutkovým stavom a s právnym posúdením veci súdom, ktoré vyústilo do správneho enunčiátu rozsudku. Nakoľko v odôvodnení rozsudku sú odpovede na všetky otázky kladené žalovaným v jeho odvolaní a súd sa riadne vysporiadal so všetkými pre vec podstatnými skutočnosťami, v plnom rozsahu sa odvoláva na odôvodnenie citovaného rozsudku. Súd sa podľa žalobcu riadne vysporiadal so skutkovým stavom, správne vec právne posúdil a následne ju jasne, zrozumiteľne a vyčerpávajúco zdôvodnil akými argumentami sa riadil a rovnako sa s nimi vysporiadal. Žalobcom tvrdené skutkové okolnosti boli jednoznačne preukázané. Keďže žalovaný žiadnym spôsobom skutkové tvrdenia žalovaného výslovne nepoprel, tieto sú nesporné. Ak by žalovaný poprel skutkové tvrdenia žalobcu, neuviedol vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, čím i takéto prípadné popretie ak by ho vykonal, bolo a je neúčinné. Výpoveďami strán sporu žalobcom a navrhnutými svedkami a listinami boli všetky žalobcom tvrdené skutočnosti a okolnosti bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázané ich vykonaním.

27. Samotné odvolanie žalovaného je podľa žalobcu nezrozumiteľné a zmätočné, plné osočovania nielen druhej strany sporu, jej právneho zástupcu, ale aj svedkov v neposlednom rade najmä súdu, na čo žalobca nebude reagovať. Odvolanie je súhrnom vlastných a nepreukázaných tvrdení a vnímaní žalovaného, aj to oneskorených, ktoré sa v sporovom konaní sankcionuje neunesením dôkazného bremena. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada, pričom účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť, následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Žalovaný mal povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú, že právo alebo nárok žalobcu nevzniklo, prípadne zaniklo, sa zmenilo alebo neexistuje. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Žalovaný na preukázanie svojich tvrdení nenavrhol, ani neoznačil žiadne relevantné dôkazy. Naopak žalobca v priebehu súdneho sporu na súde prvej inštancie nielen tvrdil, ale na preukázanie jeho tvrdení aj navrhol vykonať dôkazy, ktorými tvrdenia bez akýchkoľvek rozumných pochybností preukázal, čoho následkom bol jeho úspech v spore.

28. Žalovaný vo svojej replike v úvode položil otázku prečo okresný súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k jeho odvolaniu. Podľa neho sa okresný súd nevysporiadal so skutkovým stavom, odmietol viacnásobnú žiadosť žalobcu o premietnutie fotodokumentácie, neprizval žiadneho stavebného odborníka, nebral do úvahy odborné písomné vyjadrenie, v siedmom odstavci sa uvádzajú samé lži zo strany žalobcu, tvrdenie žalobcu, že odvolanie je nezrozumiteľné a zmätočné hovorí o jeho odbornosti ako technickej, tak i ľudskej. Sudkyňa napriek mnohonásobnej žiadosti žalovaného o preukázanie odborného vzdelania žalobcu žiadosti nevyhovela. Tvrdenie žalovaného, že odvolanie je súhrnom nepreukázaných tvrdení, je mimo, nakoľko čo je odfotené je jasný a jednoznačný dôkaz. Žalovaný poukázal opätovne na to, že mnohokrát žiadal o premietnutie fotodokumentácie s komentárom za účasti pracovníka čo tomu rozumie. Je lžou tvrdenie žalobcu, že žalovaný nenavrhol žiadne relevantné dôkazy, čo môže byť relevantnejšie, ako pozretie fotodokumentácie a tiež zdokladovanie vzdelania, odbornosti.

29. Žalobca vo svojej duplike uviedol, že Okresný súd Piešťany postupoval v súlade s Civilným sporovým poriadkom, aplikujúc príslušné hmotnoprávne ustanovenia vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu k rukám právneho zástupcu žalobcu.

30. Ďalšie podania v odvolacom konaní strany do spisu nedoručili.

31. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku – ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom – stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e), f) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

32. Predmetom konania je nárok žalobcu ako zhotoviteľa diela na zaplatenie od žalovaného ako objednávateľa ceny diela, ktoré spočívalo v zhotovení spevnených plôch na pozemku žalovaného a vykonaní súvisiacich prác. Žalobca pôvodne žaloval zaplatenie 1.336,50 eur istiny spolu s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 19.11.2015 do zaplatenia, opierajúc svoj nárok o faktúru č. 05/15 vystavenú 11.9.2015. V priebehu konania došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby vo výške 236,50 eur istiny a úrokov z omeškania 5,05% ročne zo sumy 1.336,50 eur od 19.11.2015 do zaplatenia a konanie bolo v tejto časti už dňom 3.8.2018 právoplatným výrokom I. rozsudku Okresného súdu Piešťany č.k. 8C/48/2015-98 zo dňa 27.6.2018 čiastočne zastavené. Predmetom konania tak zostal nárok na zaplatenie istiny 1.100,- Eur bez úrokov z omeškania.

33. Predmetom odvolacieho prieskumu, v rámci ktorého je odvolací súd v danom prípade viazaný ako rozsahom, tak i odvolacími dôvodmi uplatnenými odvolateľom, bolo posúdiť, či súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd nevykonal žalovaným navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a či súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam v kontexte s obsahom odvolania žalovaného.

34. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia, vychádzajúc z odvolacej argumentácie odvolateľa, dopĺňa iba nasledovné:

35. Napriek tomu, že žalovaný v podanom odvolaní bez bližšej konkretizácie popiera, že by dielo prevzal, vzhľadom na výsledky dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvoinštančného súdu, že zhotovené dielo bolo prevzaté žalovaným a to najneskôr dňom 12.9.2015, kedy sa žalobca so svojimi zamestnancom poslednýkrát dostavil k žalovanému a požiadal ho o zaplatenie ceny diela. Zo zhodných výpovedí žalobcu a svedka pána H. vyplýva, že žalovaný vytkol nejaké maličkosti na diele, ktoré keď prišli dňa 12.9.2018 odstrániť, žalovaný im to neumožnil. K prevzatiu diela dochádza okamihom, od ktorého môže byť dielo užívané v súlade s jeho účelovým určením bez toho, aby zistené vady bránili jeho užívaniu. Od okamihu prevzatia diela potom patria objednávateľovi len práva zo zodpovednosti za vady. Rozhodujúcim je okamih, kedy zhotoviteľ umožnil objednávateľovi

faktické nakladanie (užívanie) s predmetom diela. Z obsahu spisu tiež vyplýva záver súdu prvej inštancie, že žalovaný až do podania tohto odvolania netvrdil, že by nedošlo k prevzatíu veci, že by odmietol plnenie prevziať. Pokiaľ tak začal tvrdiť v podanom odvolaní, ide o prostriedok procesnej obrany (§ 149 CSP), ktorý nebol uplatnený v konaní pred súdom prvej inštancie a pre nesplnenie žiadneho z predpokladov v zmysle § 366 CSP (najmä, keď odvolateľ ani netvrdil, že bez svojej viny túto procesnú obranu nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie) ide o neprípustnú novotu v odvolacom konaní, na ktorú nebolo možné prihliadať. V danom prípade preto bolo dôvodné uzavrieť, že žalovaný dielo, i vzhľadom na to, že išlo o stavbu na nehnuteľnosti žalovaného, prevzal okamihom faktického prevzatia, keď sa žalobca so zamestnancom poslednýkrát dostavili dňa 12.9.2015 na odstránenie vtedy vytknutých väd, čo žalovaným podľa preukázaného nebolo umožnené. Tým žalovaný vstúpil do faktického užívania diela. Keďže došlo k faktickému úkonu prevzatia diela, žalovanému ako objednávateľovi vznikla povinnosť na zaplatenie ceny diela a na jej splatnosť nebude mať vplyv existencia jeho väd. Pokiaľ žalovaný prevzal vec napriek vadám, zostali mu zachované práva zo zodpovednosti za vady. Vady takto prevzatého diela nemôžu byť dôvodom na nezaplatenie jeho ceny, ale oprávňujú objednávateľa uplatňovať nároky z titulu zodpovednosti za vady. Zhotoviteľ má tak právo na zaplatenie ceny diela i v prípade, keď objednávateľ prevzal vadné dielo. Obdobné závery boli prijaté v rozhodnutí NS ČR sp. zn. 33Odo 171/2006 a 33Odo 48/2002.

36. Správnym bol tiež záver súdu prvej inštancie opierajúci sa o výsledky vykonaného dokazovania, ohľadne spornej otázky, či predmetom zmluvy bolo aj zhotovenie vstupu do garáže a rozsahu vykonaných prác. Vykonaným dokazovaním, ako bolo naň súdom prvej inštancie detailne poukázané, nebolo preukázané tvrdenie žalovaného, že zhotovenie vjazdu do garáže bolo predmetom zmluvy strán, naopak z vykonaného dokazovania vyplynulo, že na vybudovaní vstupu do garáže sa strany nedohodili. Zároveň bolo preukázané vykonanie všetkých prác uvedených v predmetnej faktúre, ako aj zabezpečenie materiálu uvedeného vo faktúre, jeho dovoz, ako aj použitie náradia. Vzhľadom na dohodnutú cenu za zhotovenie veci na zákazku a preukázané vykonanie fakturovaných prác, prvoinštančný súd mal správne za preukázanú výšku žalovanej sumy.

37. Pokiaľ ide o nároky z väd vykonaného diela, v tomto prípade žalovaný uplatňoval výslovne nárok na odstránenie väd, keď aj v odvolaní zdôrazňuje, že nikdy nežiadal akékoľvek zníženie ceny, teda zľavu z ceny diela, ale chce mať vady odstránené. Keďže podľa vykonaného dokazovania išlo o vady odstrániteľné, žalovanému ako objednávateľovi vznikol v zmysle § 648 ods. 1 OZ nárok výlučne na ich odstránenie a nie na primeranú zľavu z ceny podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ktorý vzniká pri neodstrániteľných vadách, ktoré nebránia riadnemu užívaniu veci. V danom prípade ani nebolo preukázané, že by sa preukázané odstrániteľné vady stali subjektívne neodstrániteľnými tým, že by ich zhotoviteľ neodstránil bez zbytočného odkladu v súlade s § 648 ods. 1 OZ, čím by sa vady mohli stať subjektívne neodstrániteľnými, čo by malo za následok vznik práva objednávateľa na primeranú zľavu z ceny diela z titulu neodstrániteľných väd.

38. Pokiaľ ide o nárok žalovaného na odstránenie väd diela, žalovaný ho neurobil predmetom tohto konania, keďže vzájomnú žalobu proti žalobcovi nepodal. Samotné odstránenie väd diela, bez ohľadu na to, či tento nárok bol uplatnený včas v záručnej dobe (§ 646 a § 647 OZ), teda nebolo predmetom tohto konania.

39. Vychádzajúc z uvedeného, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, po vyčerpaní relevantnej odvolacej argumentácie žalovaného bolo potom dôvodným žalobe žalobcu po jej čiastočnom späťvzati v celom rozsahu vyhovieť a žalovanému uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.100,- eur.

40. Vzhľadom na vyššie uvedené závery vykonanie akýchkoľvek ďalších žalovaným navrhnutých dôkazov, ktorých nevykonanie odvolateľ namieta, by bolo nedôvodné a nadbytočné. Odvolací súd sa preto stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie v ods. 102 preskúmaného rozsudku, že uvedené žalovaným navrhované dôkazy nemohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci, preto bolo dôvodným, aby tieto dôkazy súd prvej inštancie v súlade s ust. § 185 ods. 1 CSP nevykonával.

41. Iba na okraj, k námietke odvolateľa, že súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k jeho odvolaniu, sa žiada dodať, že z ust. § 373 ods. 3 CSP vyplýva povinnosť súdu prvej inštancie odvolanie doručiť ostatným subjektom a v danom prípade ich aj vyzvať, aby sa k nemu vyjadrili v určenej lehote.

42. Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi/stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi/stranami konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka/strany konania, ktorú nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov/strán konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava (II. ÚS 78/05). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu odvolateľa zaoberajúcu sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery už irelevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, i s poukazom na princíp hospodárnosti konania (čl. 17 OSP), odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

43. S poukazom na vyššie uvedené, v spojení s odôvodnením preskúmaného rozsudku súdom prvej inštancie, potom odvolací súd napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu ako vo výrokoch vecne správny, včítane závislého a vzhľadom na spôsob konečného rozhodnutia vo veci i vecne správneho výroku o náhrade trov konania, ako vo výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 CSP, potvrdil.

44. V odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Odvolací súd preto výrokom II. tohto rozsudku v odvolaní plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému v plnom rozsahu. Prípadnú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP odôvodňujúcu výnimočné nepriznanie náhrady trov úspešnej strane (či už úplné alebo čiastočné), pritom v konaní tvrdená nebola, ani ju odvolací súd nezistil.

45. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).